

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8.	Utgitt 23 februar.	1929
--------	--------------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

15 febr.

I henhold til lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 19 annet ledd 2net punktum fastsettes herved — istedenfor de av nærværende departement under 9 juni 1926 gitte bestemmelser angående motorvognkjøring under teleløsning i Telemark fylke — følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning og ellers når føreforholdene gjør det nødvendig, kan motorvognkjøring forbydes på hovedveiene i alle herreder i Telemark fylke.

Forbudet gjelder dog ikke uopsettelige tjenestereiser som foretas av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, fylkesskogmesteren og fløtningsdirektøren for Skiensvassdraget.

Bestemmelse om når og i hvilken utstrekning forbudet skal iverksettes, treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av overingeniøren for fylkets veivesen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

15 febr.

I medhold av lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 19, 2net ledd opheves herved den ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1922 fastsatte bestemmelse om innskrenket hastighet for kjøring med motorvogn og motorsykel på Siljanveien mellem Skien og veiskillet ved Kikut i Gjerpen, Telemark fylke.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved oversendes forskrifter for brandvernet i Mehamn, Finnmark fylke. Forskriftene er i henhold til brandlovens §§ 23 og 27, jfr. § 67 godkjent av departementet 19 februar 1929 som gjeldende inntil videre ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920, jfr. kongelig resolusjon av 11 desember 1924.

19 febr.

Forskriftene er sålydende:

§ 1. I brandtilfelle varsles brandvernet ved trommeslag — som utføres av en dertil ansatt mann, som har å gå ruten fra dampskibskaien—Leiknes gård ved veien til Sørfjord.

19 febr. § 2. Brandvernet består av følgende avdelinger:

1. Vannverksavdelingen, som har formann, næstformann og 24 mannskaper.
2. Sprøitekorpsset, som har formann, næstformann og 10 mannskaper.
3. Vannlangeravdelingen, som har formann, næstformann og 20 mannskaper.
4. Rednings- og nedrivningsavdelingen, som har formann, næstformann og 10 mannskaper.
5. Ordensvernet, som har formann, næstformann og 4 mannskaper.
6. Seilavdelingen, som har formann, næstformann og 10 mannskaper, og har som ledelse brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren. Med vannverksavdelingen holdes øvelse minst 1 gang hverannen måned og med de øvrige avdelinger minst 1 gang årlig.

§ 3. Befal og mannskaper plikter i rette tid å fremmøte til de av brandstyret eller brandchefen berammede øvelser og mønstringer eller andre møter, samt ved brandallarm uopholdelig å innfinne sig på brandstedet medbringende de redskaper som er tildelt vedkommende avdeling.

§ 4. Hindres noget medlem av brandvernet ved sykdom eller annet lovlig forfall fra å fremmøte ved brand, mønstring eller annen tjeneste, må han snarest mulig underrette sine nærmeste foresatte herom. Uteblivelse uten gyldig forfall medfører straff efter brandlovens § 63.

§ 5. Av de 3 overbefalingsmenn, brandchef, stedfortreder og brandmester må aldri 2 samtidig være fraværende fra stedet. Brandchefen må ikke forlate stedet uten tillatelse av bygningsrepresentantskapets ordfører. Brandchefens stedfortreder og brandmesteren samt vannverksavdelingens befalingsmenn og mannskaper må ikke forlate stedet uten brandchefens tillatelse. De øvrige avdelingschefer og næstkommanderende må ikke forlate stedet uten å melde dette for brandchefen.

Øvrige mannskaper må ikke forlate stedet for lengere tid enn 4 uker uten at brandchefen vardeles.

§ 6. Det påligger ethvert av brandvernets medlemmer i alt hvad tjenesten angår å følge de til enhver tid gjeldende instruksjer og reglementariske bestemmelser, uten motsigelse eller vegring straks etterkomme foresattes befaling samt å vise dem skyldig aktelse. Tror nogen at en ham gitt befaling burde være anderledes, eller finner han sig ved sådan urett, skal han allikevel uten innvending utføre befalingen på vedkommendes ansvar. Senere står det ham fritt for å

klage. De befalende har å iakta at enhver henvendelse til 19 febr.
underordnede skjer med sindighet, bestemthet og høflighet.
På møtested eller brandsted har han å melde sig hos nærmeste foresatte og motta ordre. I tjenesten har han å holde sig på anvist plass og med orden, omhu og raskhet utføre sitt arbeide. I intet tilfelle må han begi sig bort forinenn brandredskapene er bragt tilbake, og han av sine foresatte er avmønstret eller permittert. Han har til enhver tid å holde nærmeste foresatte underrettet om sin bopel.

§ 7. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingschefen:

1. Å føre den nærmeste kommando over sin avdelings mannskaper og tilsyn med redskaper direkte under brandchefens overledelse.
2. Å sette sig nøie inn i brandvernets organisasjon, redskapenes innretning og bruk og alt i øvrig tjenesten vedkommende.
3. Å påse at mannskapene er fulltallig tilstede ved møter og utrykning, at alle underordnede oppfyller sine plikter, at alt det avdelingen tilhørende materiell er i behørig stand.
4. Å anmelde enhver uorden, skjødesløshet, mangel eller pliktforsømmelse til brandchefen.
5. Å føre rulle over sine mannskaper og søke til stadighet å føre kontroll over mannskapenes opholdssted samt straks melde enhver forandring til brandchefen.
6. Å handle midlertidig på eget ansvar såfremt ingen av deres foresatte for anledningen er til stede.

§ 8. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingens næstkommanderende:

1. Å være sin chef behjelpelig med avdelingens ledelse, i chefens fravær å overta dennes tjeneste forsåvidt ikke anderledes bestemmes av brandchefen.
2. Efter ordre å tilsi mannskaper til fremmøte ved øvelser, mønstring eller annen tjeneste.
3. Å være sin chef behjelpelig med å føre mannskapsrullen samt uopholdelig melde til denne mulige forandringer, mangler, skjødesløshet, uorden eller pliktforsømmelse.

§ 9. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har vannverksavdelingens mannskaper å rette sig efter en for dem av brandstyret utferdiget spesiell instruks.

Lov om forandringer i straffeprosess-loven. 22 febr. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 februar 1929 sålydende:

22 febr. I lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887

Nr. 1. gjøres følgende forandringer:

1) I § 363 tilføies som fjerde ledd:

Har tiltalte gjort sig skyldig i flere forbrydelser som nevnt i straffelovens § 39 a, skal det i alle tilfelle opplyses hvorvidt der finnes grunn til å anta at tiltalte vil begå nye forbrydelser av nogen der nevnt art.

2) I § 375 tilføies som femte ledd:

Har tiltalte gjort sig skyldig i flere forbrydelser som nevnt i straffelovens § 39 a, skal det i alle tilfelle opplyses hvorvidt der finnes grunn til å anta at tiltalte vil begå nye forbrydelser av nogen der nevnt art.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 februar 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 febr.

Lov om forandringer i fengselsloven.

Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 februar 1929 sålydende:

§ 24 i lov av 12 desember 1903 om fengselsvesenet og om tvangsarbeide opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 februar 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 febr.

Nr. 3. Lov om ophevelse av midlertidig lov av 12 juli 1918 om salg m. v. av spiritusholdige kosmetika og parfymer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 februar 1929 sålydende:

§ 1. Midlertidig lov av 12 juli 1918 om salg m. v. av spiritusholdige kosmetika og parfymer opheves.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 februar 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i midlertidig lov av 22 febr. 9 juli 1920 om denaturering og salg m. v. Nr. 4. av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 februar 1929, sålydende:

§ 1. § 1 i midlertidig lov av 8 juli 1920 om denaturering og salg m.v. av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk skal herefter lyde således:

Vedkommende regjeringsdepartement kan treffe bestemmelse om innførsel og denaturering av spiritusholdige kosmetika og om denaturering av beskattet spiritus til teknisk og videnskapelig bruk og kan treffe de nærmere bestemmelser for gjennomførelsen herav, derunder også om innførsel og salg av således denaturert spiritus.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør, om en væske skal anses som spiritusholdig kosmetikum.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 februar 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i den almindelige 22 febr. borgerlige straffelov av 22 mai 1902. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 februar 1929 sålydende:

I.

I den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 gjøres følgende forandringer:

1) Straffelovens 2net kapitel gis som overskrift: «Straff og sikringsmidler».

2) § 39 skal lyde:

§ 39. (Efter § 39 følger § 39 a og § 39 b).

1. Hvis en ellers straffbar handling er foretatt i sinnssykdom eller bevisstløshet eller en straffbar handling er begått i bevisstløshet som er en følge av selvforskyldt rus (§ 45) eller under en forbigående nedsettelse av bevisstheten eller av en person med mangelfullt utviklede eller varig svekede sjelsevner, og der er fare for at gjerningsmannen på grunn av en sådan tilstand atter vil foreta en handling

22 febr.
Nr. 5.

som foran nevnt, kan retten beslutte at påtalemyndigheten i sikringsøiemed skal

- a. anvise eller forby ham et bestemt opholdssted,
- b. stille ham under opsikt av politiet eller en dertil særlig opnevnt tilsynsmann og pålegge ham å melde sig for politiet eller tilsynsmannen til visse tider,
- c. forby ham å nyte alkoholholdige varer,
- d. anbringe ham i betryggende privat forpleining,
- e. anbringe ham i sinnssykeasyl, kur- eller pleieanstalt eller arbeidshus, såfremt der er adgang hertil efter almindelige forskrifter utferdiget av Kongen,
- f. holde ham i fengslig forvaring.

2. Er der på grunn av sådan tilstand fare for handlinger av den art som er omhandlet i §§ 148, 149, 152 annet ledd, 153 første, annet og tredje ledd, 154, 155, 159, 160, 161, 191, 192, 193, 195, 196, 197, 198, 200, 201, 202, 203, 204, 206, 212, 217, 224, 225, 227, 230, 231, 233, 245 annet ledd, 261, 266, 267, 268 eller 292, skal retten beslutte anvendelse av sådanne sikringsmidler som foran nevnt.

3. Forholdsreglene innstilles når de ikke lenger anses påkrevet, men kan gjenoptas når dertil finnes grunn. Av de under a—d nevnte sikringsmidler kan flere anvendes samtidig.

Retten skal fastsette en lengstetid utover hvilken forholdsregler ikke må anvendes uten rettens samtykke.

4. Hvis ikke retten har truffet annen bestemmelse, har påtalemyndigheten valget mellom de nevnte sikringsmidler.

Bestemmelse om at et sikringsmiddel skal innstilles eller gjenoptas eller ombyttes med andre, treffes av vedkommende departement.

Før der treffes beslutning om sikkerhetsforholdsregler eller om å innstille sådanne, skal der som regel innhentes erklæring fra sakkyndig læge. Det samme bør skje med visse mellomrum under anvendelsen av disse forholdsregler.

5. Er straff ilagt for handlingen, kan departementet bestemme at den helt eller delvis skal bortfalle hvis der anvendes forholdsregler som nevnt i post 1.

6. Er gjerningsmannen anbragt i sinnssykeasyl, uten at retten før hans innleggelse har behandlet spørsmålet om sikringsmidler, skal påtalemyndigheten varsles før utskrivning besluttet, og utskrivning må ikke iverksettes, før der har vært anledning til å få rettens avgjørelse om ytterligere forholdsregler overensstemmende med denne paragraf. Gjerningsmannen må dog ikke i påvente herav tilbakeholdes i asylet i mer enn 3 måneder efterat asyldirektøren har varslet påtalemyndigheten om at han vil bli erklært helbredet.

7. Hvis gjerningsmannen ikke er norsk statsborger, kan vedkom- 22 febr.
kommende departement, såfremt ikke annet er vedtatt ved Nr. 5.
overenskomst med fremmed stat, bestemme at han skal
utvises istedenfor å undergis sikkerhetsforholdsregler etter
denne paragraf.

3) Etter § 39 innskytes følgende bestemmelser som § 39 a
og § 39 b.

§ 39 a.

1. Har tiltalte gjort sig skyldig i flere forsøkte eller fullbyrdede
forbrydelser straffbare etter §§ 148, 149, 152 annet ledd,
153 første, annet eller tredje ledd, 154, 159, 160, 161, 174,
178, jfr. 174, 191, 192, 193, 195, 196, 197, 198, 200, 201,
202, 203, 204, 206, 207, 212, 217, 224, 225, 227, 230, 231,
233, 245 annet ledd, 261, 266, 267, 268 eller 292, og retten
finner grunn til å anta at han påny vil begå nogen forbry-
delse av de her nevnte slags, skal den beslutte at han, efterat
straffen helt eller delvis er avsonet, skal holdes i forvaring,
så lenge det finnes påkrevet.

Retten skal fastsette en lengstetid utover hvilken for-
varingen ikke må fortsette uten rettens samtykke.

2. Er tiltalte en person med mangelfullt utviklede eller svek-
kede sjelsevner, kan retten bestemme at der istedenfor
straff og forvaring etter denne paragraf skal anvendes sik-
ringsmidler etter § 39; sådan bestemmelse kan også treffes
av vedkommende departement.

3. Departementet kan bestemme at domfelte skal overføres
fra fengsel til forvaring, når minst en tredjedel av den
idømte straff er avsonet.

4. Departementet kan løslate domfelte på prøve, når den
idømte straff er avsonet, eller når den avsonte straff og
forvaringen tilsammen har varet minst så lenge som den
idømte straffetid. Departementet kan som vilkår for løs-
latelsen anwise eller forby ham et bestemt opholdssted,
pålegge ham å melde sig til visse tider for politiet eller en
opnevnt tilsynsmann, forby ham å nyte alkoholholdige varer
og pålegge ham å betale en efter hans evne avpasset er-
statning og opreisning til fornærmede.

Hvis domfelte i 5 år efter prøveløslatelsen ikke har øvet
nogen forsettlig forbrydelse, blir løslatelsen endelig, såfremt
han har oppfylt de vilkår som måtte være satt.

5. Hvis den fastsatte straff fullbyrdes delvis, anses den ut-
stått fra den tid domfelte blir løslatt fra forvaring uten å
å bli gjeninnsatt.

6. Hvis gjerningsmannen ikke er norsk statsborger, kan ved-
kommende departement, såfremt ikke annet er vedtatt ved

22 febr.

Nr. 5.

overenskomst med fremmed stat, bestemme at han skal utvises når den idømte straff er avsonet.

§ 39 b.

1. Påtalemyndigheten kan anlegge sak etter § 39 uten å påstå straff, så lenge adgangen til å reise straffesak ikke er foreldet. Saken kan i tilfelle reises uten hensyn til om betingelsene i straffeprosesslovens § 87 er til stede. Begjæring fra fornærmede er ikke nødvendig. En sådan sak innbringes i alle tilfelle for herreds- eller byrett og behandles efter reglene i straffeprosessloven.

2. Er der under en straffesak ikke truffet nogen avgjørelse om sikringsmidler efter § 39 eller § 39 a, kan påtalemyndigheten når særlige grunner foreligger, innbringe dette spørsmål for retten innen ett år efterat straffen er avsonet. Bestemmelsen i post 1 siste punktum får tilsvarende anvendelse.

3. Når en domstol bestemmer at sikkerhetsforholdsregler skal anvendes, og når den avslår en begjæring herom, skal avgjørelsen treffes ved dom.

I lagmannsrettssaker kan sikkerhetsforholdsregler ikke besluttes uten at lagretten med mere enn 6 stemmer har bekreftet at betingelsene efter § 39 nr. 1 og 2 eller § 39 a nr. 1 er til stede.

4. Når en person er løslatt på prøve fra forvarings-, kur- eller pleieanstalt, og der blir spørsmål om å innsette ham igjen, kan påtalemyndigheten la ham pågripe og efter forhørsrettens nærmere bestemmelse holde ham i fengslig forvaring, inntil spørsmålet er avgjort.

5. Nærmere regler om de i §§ 39 og 39 a omhandlede sikkerhetsforholdsregler og om de i nærværende paragrafs nr. 3 annet ledd omhandlede spørsmål til lagretten kan Kongen gi.

4) §§ 44, 45, 52 og 53 skal lyde:

§ 44. En handling er ikke straffbar, når gjerningsmannen ved dens foretagelse var sinnssyk eller bevisstløs.

§ 45. Bevisstløshet som er en følge av selvforskyldt rus (fremkalt ved alkohol eller andre midler) utelukker ikke straff.

§ 52.

1. Når der er særlig grunn til å anta at straffens fullbyrdelse ikke er nødvendig for å avholde den skyldige fra nye straffbare handlinger, kan retten i dommen bestemme at den skal utsettes, såfremt han

a. idømmes bøter, hefte ikke over 2 år eller fengsel ikke over 1 år,

b. i løpet av de siste 5 år før den straffbare handling foretagelse ikke har avsonet fengselsstraff eller en tilsvarende frihetsstraff i utlandet og

c. ikke nu dømmes eller tidligere er dømt for en handling som er straffbar efter §§ 148, 149, 152 annet ledd, 153 første, annet og tredje ledd, 154 annet ledd, 160, 161, 191, 192, 193, 195, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 217, 224, 225, 231, 233, 245 annet ledd, 267 eller 268 eller tilsvarende bestemmelser i utenlandsk lov. 22 febr. Nr. 5.

Ved denne avgjørelse skal retten særlig ta i betraktning beveggrunnen til den straffbare handling og dennes ytre omstendigheter, den skyldiges alder, forstandsutvikling, karakter,andel og omgang, om han har avgitt en uforbeholden tilståelse uten å anta at der forelå beviser mot ham, om han har ydet fornærmede erstatning og opreisning eller erklært sig villig dertil, og om der er gått lang tid etter handlingens foretagelse.

2. Rettighetstap som er fastsatt i dommen eller følger av denne, inntrer ikke, så lenge fullbyrdelsen er utsatt, medmindre retten bestemmer noget annet. Dersom retten bestemmer at en rettighet skal tapes uten hensyn til fullbyrdelsens utsettelse, regnes tapet fra avsigelsen av den endelige dom.

Hvorvidt andre tilleggsstraffer eller en inndragning som ikke er straff, skal iverksettes straks eller utstå sammen med hovedstraffen, avgjøres av retten.

Disse bestemmelser gjelder også i det tilfelle, at den idømte hovedstraff anses som helt avsonet ved varetektsfengsel, men retten finner, at der vilde ha vært grunn til å utsette dens fullbyrdelse. Reglene om hovedstraffens utsettelse får i så fall tilsvarende anvendelse med hensyn til de her nevnte rettsfølger.

3. Når retten bestemmer at fullbyrdelsen skal utsettes, fastsetter den en prøvetid fra 2—5 år regnet fra avsigelsen av den endelige dom.

4. Kommer domfelte innen prøvetidens utløp under forfølgning som siktet for en straffbar handling øvet før domsavsigelsen, blir straffen å fullbyrde, såfremt han dømmes til en samlet straff større enn nevnt i nr. 1 a eller for en forbrydelse som ifølge reglene i nr. 1 ikke gir adgang til utsettelse. Ellers avgjør retten om den fastsatte straff skal fullbyrdes eller utsettes. I siste tilfelle fastsetter retten en ny prøvetid som regnes fra avsigelsen av den endelige dom i den nye sak.

§ 53. (Efter § 53 følger § 53 a, § 53 b og § 53 c).

1. Er en domfelt som blir innrømmet utsettelse efter § 52, ilagt fengselsstraff, skal han i prøvetiden stå under tilsyn, medmindre retten finner dette upåkrevet.

Påtalemyndigheten skal snarest mulig opnevne en godkjent forsorgsforening eller en dertil villig person til å føre tilsyn med domfelte.

22 febr.

Nr. 5.

Når det anses påkrevet, kan forhørsretten forlenge inntil 5 år en prøvetid som er satt kortere. Den kan opheve tilsynet når den antar at det ikke lenger er påkrevet. Rettens beslutninger etter dette ledd kan ikke påankes eller påkjæres.

Nærmere regler om tilsynet kan Kongen gi.

2. Retten skal som vilkår for utsettelsen pålegge domfelte å yde en efter hans evne fastsatt erstatning og opreisning som fornærmede har rett til og gjør krav på. Er domfelte pålagt underholdningsbidrag, kan betaling herav oppstilles som vilkår.

Er det opplyst at handlingen er forøvet i drukkenskap eller at domfelte jevnlig misbruker berusende drikke, kan retten stille som vilkår for utsettelsen at han helt avholder sig fra å nyte alkoholholdige varer eller at han tar opphold i en av Kongen godkjent kuranstalt.

Retten kan også stille andre vilkår for utsettelsen, for eks. at domfelte skal søke arbeide eller utdanne sig til et erhverv eller at han skal holde sig borte fra områder som angis i dommen.

Under prøvetiden kan forhørsretten sette sådanne vilkår.

5) Etter § 53 innskytes følgende bestemmelser som § 53 a, § 53 b og § 53 c.

§ 53 a. Forøver domfelte innen prøvetidens utløp nogen straffbar handling hvorfor han innen et år efter dens utløp blir idømt fengsel, fullbyrdes straffen for begge handlinger; dømmes han for den nye handling til bøter eller hefte, avgjør retten hvorvidt straffen for den tidligere handling alene eller sammen med straffen for den nye handling skal fullbyrdes. Blir fullbyrdelsen av straffen for begge handlinger utsatt, fastsetter retten en ny prøvetid.

Hvis domfelte ikke oppfyller de vilkår som er opstillet for utsettelsen, unddrar sig det foreskrevne tilsyn eller setter sig ut over gitte anvisninger eller hengir sig til drikk, lediggang eller annen utilbørlig levevis, avgjør forhørsretten ved kjennelse om dommen skal fullbyrdes eller om fullbyrdelsen fremdeles skal utstå.

§ 53 b. Såfremt der ikke innen ett år efter prøvetidens utløp blir truffet avgjørelse som bestemmer eller har til følge at en utsatt straff skal fullbyrdes, anses den som bortfalt.

Hvis straffen fullbyrdes, blir et utsatt rettighetstap å regne fra avsigelsen av den endelige dom eller kjennelse som bestemmer fullbyrdelsen eller har denne til følge.

§ 53 c. Avgjøres en sak gjennom vedtagelse av forelegg, får reglene i §§ 52—53 b tilsvarende anvendelse på dette.

6) §§ 54 og 56 skal lyde:

§ 54. Ved forkynnelsen av en dom, hvori utsettelse med 22 febr. straffens fullbyrdelse er bestemt, gjøres domfelte bekjent med Nr. 5. reglene i § 53 a og b. Dommeren bør, såfremt domfelte er under 21 år, tildele ham en sådan alvorlig advarsel og formaning som omstendighetene måtte opfordre til, og kan i dette øiemed innkalle ham til særskilt rettsmøte.

De prosessuelle regler om straffutmålingen finner anvendelse på spørsmålet om utsettelse av straffefullbyrdelse og av andre rettsfølger av dommen i medhold av §§ 52 og 53 a første ledd.

Bestemmelsene i § 39 b post 4 får tilsvarende anvendelse når der blir spørsmål om å fullbyrde en utsatt straff.

§ 56.

1. Retten kan nedsette straffen under det for handlingen bestemte lavmål og til en mildere straffart:
 - a. når handlingen er foretatt for å redde nogens person eller gods, men grensene for retten hertil efter §§ 47 og 48 er overskredet;
 - b. når handlingen er foretatt i berettiget harme, under tvang eller overhengende fare eller under en forbigående sterk nedsettelse av bevisstheten som ikke er en følge av selvforskyldt rus.
2. Når handlingen er foretatt under en bevisstløshet som er en følge av selvforskyldt rus (§ 45), kan straffen under særdeles formildende omstendigheter nedsettes under det bestemte lavmål, hvis ikke den skyldige har beruset sig med det fortsett å utføre handlingen.

7) § 354 skal lyde:

§ 354. Med bøter eller med fengsel inntil 4 måneder straffes den, som volder fare

1. ved å forsømme sin bevoktningsplikt like overfor nogen sinnssyk eller ved å undlate å anmelde for politiet, at en sinnssyk, som han har til forpleining eller under bevoktning, er rømt,
2. ved rettsstridig å hisse, tirre eller skremme dyr eller ved å medvirke hertil,
3. ved ulovlig å holde farlige dyr, eller ved ikke på forsvarlig måte å sørge for uskadeliggjørelsen av farlige dyr, der er i hans besiddelse, eller
4. ved i tilfelle av, at et farlig dyr er brutt løs fra ham, å undlate å anmelde dette for politiet og i øvrig å foreta, hvad der står i hans makt for å forebygge ulykke.

Hvis en hund anfaller person eller ved støi eller på annen måte volder vesentlig ulempe for øvrig, straffes hundeholderen med bøter, medmindre det må antas at der ikke kan legges ham noget til last. Hvis hunden efter å ha anfalt nogen person fremdeles går løs til tross for klage til hundeholderen, eller hvis

22 febr. vesentlig ulempe vedvarer til tross for sådan klage, kan hunden
Nr. 5. drepes eller kreves drept ved politiets foranstaltning.

Offentlig påtale finner i de i det foregående ledd omhand-
lede tilfelle bare sted efter fornærmedes begjæring.

8) § 31 siste punktum og § 65 opheves.

II.

På grunn av handlinger som er foretatt før denne lovs
ikrafttreden kan andre sikringsmidler enn anbringelse i sinns-
sykeasyll, kur- eller pleieanstalt ikke anvendes, medmindre der
også efter den på handlingstiden gjeldende lovgivning var ad-
gang hertil.

Er endelig dom avsagt før lovens ikrafttreden, kan retten
i en sak anlagt efter § 39 b nr. 2 ikke beslutte anvendelse av
andre sikringsmidler enn anbringelse i sinnssykeasyll, kur- eller
pleieanstalt.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 februar 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

22 febr. **LOV om statsautoriserte revisorer.**

Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at 'Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 fe-
bruar 1929 sålydende:

§ 1. Den, som fyller vilkårene i § 3, kan av vedkommende
regjeringsdepartement meddeles bevilling som statsautorisert
revisor.

Adgangen til å utøve virksomhet som revisor vedblir dog
å være fri for enhver.

§ 2. Den, som innehar sådan bevilling som nevnt i § 1,
har enerett til å benytte betegnelsen statsautorisert revisor.

Det er forbudt andre offentlig eller under utøvelse av en
virksomhet å tillegge sig en betegnelse, hvori foruten ordet
«revisor» også forekommer ordet «autorisert» — enten alene eller
i sammensetning. Overtredelse herav straffes med bøter.

Bestemmelsen i 2net ledd skal dog ikke være til hinder for,
at de, som ved denne lovs utferdigelse innehar revisorcertifikat
utstedt av nogen av landets børs- og handelskomiteer, benytter
betegnelsen «børsautorisert revisor», så lenge deres sertifikat er
gjeldende.

§ 3. Norsk statsborger, som har fast bopel her i riket,
kan meddeles bevilling som statsautorisert revisor når han
godtgjør:

22 febr.

Nr. 6.

1. å ha fylt 27 år,
2. å ha ført en hederlig og rettskaffenandel,
3. å være økonomisk vederheftig,
4. etter det fylte 20de år å ha praktisert i minst 5 år som revisor eller revisorassistent ved næringsvirksomhet, hvorav minst 3 år her i landet,
5. å ha bestått den i § 4 omhandlede eksamen.

Vedkommende departement kan efter innstilling fra det i § 4 nevnte revisorråd dispensere fra kravet under punkt 4, når det anses godtgjort, at søkeren på annen måte har erhvervet sig tilstrekkelig praktisk erfaring.

§ 4. For dem, som ønsker å opna bevilgning som statsautorisert revisor, skal der anordnes en eksamen, ved hvilken kandidaten må godtgjøre å ha fornøden kyndighet særlig i revisjon (med revisjonsteknikk og statuskritikk), handels-teknikk (hvorunder bokholderi med regnskapsteori og avslutningsteknikk samt handelsregning) og rettslære.

Til gjennomførelse av revisoreksamen opnevnes av departementet et revisorråd på 3 medlemmer, hvorav det ene bør være en erfaren revisor. Revisorrådet opnevnes for 3 år ad gangen og har sitt sete i Oslo. De nærmere bestemmelser om denne eksamen fastsettes av revisorrådet med departementets approbasjon. Herunder kan også treffes bestemmelse om adgang til frivillig prøve i sprog.

Revisorrådet har også å bistå vedkommende departement med lovens håndhevelse, bl. a. ved avgivelse av uttalelser og utredninger av spørsmål som av departementet blir det forelagt.

§ 5. For bevilgningen erlegges én gang for alle en avgift av kr. 100,00 til statskassen.

Ved mottagelsen av sitt bevillingsdokument skal den statsautoriserte revisor skriftlig avgi et med ed eller sådan høitidelig forsikring, som efter lovgivningen trer i eds sted, bekræftet løfte om, at han med troskap og samvittighetsfullhet vil opfylle sine plikter som sådan. Ved revisorløftets avgivelse benyttes sådant skjema, som vedkommende departement bestemmer.

§ 6. Vedkommende departement fastsetter efter innstilling fra revisorrådet nærmere regler om de statsautoriserte revisorers plikter under utøvelse av revisjonsvirksomhet.

Departementet kan avkreve dem og deres underordnede i revisjonsvirksomheten forklaring, når det har grunn til å tro, at disse regler ikke er overholdt, eller at vedkommende revisor for øvrig har optrådt i strid med det løfte han har avlagt i henhold til § 5. Der påhviler departementets tjenestemenn og revisorrådet taushetsplikt med hensyn til det, som de måtte få kjennskap til gjennom disse forklaringer.

§ 7. Den statsautoriserte revisor og enhver person, som

22 febr. benyttet til revisjonsarbeide under hans ledelse, har taushets-
Nr. 6. plikt med hensyn til det, som de i sådan stillings medfør får
kjennskap til, undtagen når de har å forklare sig i henhold til
§ 6 eller i henhold til gjeldende lov for øvrig.

§ 8. Det for en statsautorisert revisor utferdigede bevil-
lingsdokument må, for å bevare sin gyldighet, hvert femte år
forevises for og påtegnes av vedkommende departement. Sådan
påtegning gis gratis.

Når en statsautorisert revisor er satt under tiltale for nogen
straffbar handling, som kan medføre fengselsstraff, suspenderes
hans bevilling, inntil der er falt endelig dom i saken.

Blir en statsautorisert revisor umyndiggjort, eller opphører
han å være norsk statsborger eller å ha fast bopel her i riket,
suspenderes likeledes hans bevilling, og hvis det forhold, som
har medført suspensjonen, senere opphører, kan bevillingen kun
settes i kraft igjen ved departementets påtegning på samme,
såfremt revisorrådet finner, at vedkommende fremdeles er skik-
ket for revisorhvervet.

Når en statsautorisert revisor innstiller sine betalinger,
åpner akkordforhandling eller kommer under konkurs, suspen-
deres bevillingen. Departementet kan ved påtegning på samme
atter sette den i kraft, når vedkommende har oppnådd akkord.

En statsautorisert revisors bevilling kan efter samråd med
revisorrådet tilbakekalles av vedkommende departement for en
bestemt tid eller endelig, når vedkommende revisor har over-
trådt denne lov eller forskrifter utferdiget i henhold til samme,
eller når departementet får kjennskap til forhold, som gjør det
utilrådelig, at vedkommende får fortsette som statsautorisert
revisor. Likeledes kan bevillingen tilbakekalles av departe-
mentet, når dette finner det godtgjort, at den er blitt utstedt
på feilaktige forutsetninger.

Før departementet treffer avgjørelse i henhold til bestem-
melsene i foregående ledd, skal det gi vedkommende revisor
anledning til å forklare sig.

§ 9. En statsautorisert revisor må utenom den avtalte
eller fastsatte lønn ikke motta eller søke nogen økonomisk fordel
i eller ved sin stilling som sådan.

Han må ikke selv eller gjennom noget næringsforetagende,
hvis ledelse helt eller delvis er ham anbetrodd, stå i konkurranse-
eller avhengighetsforhold til den bedrift, hvis revisor han er.
Han må heller ikke drive forretninger med den.

En statsautorisert revisor må ikke være styremedlem i eller
på annen måte delta i ledelsen av den bedrift hvor han ut-
fører revisjonen eller innta nogen stilling hvori han kommer
i avhengighetsforhold til nogen som har med bedriftens ledelse
å gjøre.

Heller ikke må han fungere som revisor i bedrift hvor 22 febr.
nogen av hans nærmeste slektninger sitter i bedriftens ledelse. Nr. 6.

Departementet kan under særegne forhold dispensere fra
sistnevnte bestemmelse.

§ 10. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
De nærmere bestemmelser til dens gjennomførelse fastsettes av
vedkommende departement.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 februar 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved i forbindelse med sank- 22 febr.
sjon av foranstående lov nr. 6 av 22 februar 1929 bestemmes
at loven trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 22 febr.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4 i lov av 16 mai 1860 om sund-
hetskommisjoner m. v. og § 3 i lov av 8 mai 1900 om
særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer
meddeles approbasjon på vedtak av herredstyret for
Lebesby herred, Finnmark fylke, i møte 13 juni
1928 om nye almindelige helseforskrifter
for herredet, epidemiforskrifter og forskrifter om melde-
plikt når tuberkuløse syke flytter, dog med en enkelt
endring.

II. De nuværende almindelige helseforskrifter for herredet,
stadfestet ved kongelig resolusjon av 25 januar 1868,
og tuberkuloseforskrift av 21 oktober 1903 opheves fra
den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De approberte nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

Helsekretser.

§ 1. Herredet skal være delt i helsekretser med hver sin
tilsynsmann, valgt blandt medlemmer av helserådet. Tilsyns-
mennene har hver i sin krets plikt til å føre tilsyn med at
helseforskriftene blir overholdt og gjenenmført.

Bygningsvesen og husregler.

§ 2. Ved opførelse, flytning eller påbygning av bolig,
som er bestemt til varig opphold for mennesker, eller av ut-
hus til sådan bolig, skal anmeldelse herom gjøres til helse-
rådet. Følgende blir å påse iaktatt:

a. Beboelseshus skal legges således at der kan komme mest

22 febr.

mulig sol og lys til beboelsesrummene, som den til rådighet stående plass gir anledning til.

b. Avstand mellom våningshus og matbod på den ene side, og privet, gjødseloplag for stall og fjøs på den annen, må ikke være mindre enn 10 — ti — meter.

c. Matjorden skal fjernes fra hustomten. Denne skal være tørr og ved tilstrekkelig avgrøftning og avledning beskyttes mot overvann og grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig.

d. Våningshus bestemt til varig opphold for mennesker skal være opført på undermur av gråsten eller betong av minst 30 cm. høide over jorden. Undermuren skal være tett, og hvor der ikke er kjeller, skal den være forsynt med minst 2 trekkhull, hvert minst 150 cm.² stort. Over grunnmuren skal der være isolasjonsbelegg. Hvor der ikke er kjeller skal der være minst 60 cm. mellom jordoverflaten og gulvet i første etage. Gulvet i første etage skal være dobbelt, og forsynt med tørr fyll mellom gulvene.

e. Ethvert beboelsesrum som ikke har skråtak skal være minst 2,50 m. høit fra gulv til loft. Når loftsrum innredes med skråtak og aktes benyttet til beboelse skal den minste høide ved skråtakets laveste del være minst 1,5 m. Fra skråtakets høieste del skal der være minst 2,50 m. til gulvet.

f. I hvert beboelsesrum skal der være minst ett vindu som kan åpnes. I eldre beboelsesrum som ikke har noget vindu som kan åpnes, skal minst ett sådant anbringes innen ett år efter at disse forskrifter er approbert. Vindusflaten i beboelsesrum må ikke være mindre enn 1/10 del av gulvflaten.

§ 3. Kjellere skal være tørre, rene og luftige. Hvis der jevnlig skjer ansamling av vann i en kjeller, skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen at kjelleren kan holdes tørr. Kjellere skal ha vindu eller annen åpning som kan brukes til luftveksling. Kjellerrum kan ikke brukes til beboelse, butikk, kafé eller verksted uten helserådets tillatelse. For at sådan kan gis fordres:

Høide fra gulv til loft skal være minst 2,50 m. Overkanten av jorden på husets utside må intetsteds gå høiere enn 1,40 m. over kjellerens gulv. Ytterflaten av veggen skal være skilt fra jorden ved en 60 cm. bred luft- og lysgrav, som skal gå minst 20 cm. dypere enn kjellergulvet og være godt drenert. Grunnen under sådant kjellerrum skal være vel drenert og fylt med et minst 20 cm. høit lag av pukksten.

Gulvet skal være dobbelt og uten fyll. Det underste gulv skal være av vanntett stoff, cement, asfalt eller lignende. Det øverste skal være et tykt godt sammenpløiet tregulv og ikke ligge i kontakt med det underste. Luftrummet mellom gulvene skal ventileres ut i frisk luft. Rummet skal være forsynt med ovn og luftventilasjon etter helserådets nærmere anordning. Minst ett vindu må kunne åpnes, og vindusflaten må være minst 1/10 del av gulvflaten.

§ 4. Dersom der i soverum benyttes kokeovn, skal der anbringes hensiktsmessig innretning til bortledning av dampen.

§ 5. Helserådet kan påby utflytning fra bolig eller rum som enten på grunn av utetthet eller mangel på lys og luft, ved fuktighet, urenslighet eller overfylling med beboere finnes å være skadelig for sundheten.

§ 6. Husdyr, med undtagelse av hund og katt, må ikke huses i våningshus, eller rum hvor matvarer opbevares, eller noget rum som har tak, loft eller vegg til felles med det.

Fjøsset og melkens behandling

§ 7. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og godt luftet. Rundvask minst en gang hvert år. Vaskning av gulv, vegger, tak og inventar med grønnsåpe og varmt vann, eller overstrykning med kalkmelk og utluftning med gjennomtrekk i flere dager.

Kuene skal holdes rene. Melkekar og melk behandles med den aller største renslighet. I ethvert fjøs skal finnes vaskevannsfat, såpe og rent håndklæ. Den som melker skal være iført rent armforklæ, og skal før melkingen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av kuenes jur med ren klut. Melken må hurtigst bringes ut av fjøset. Såfremt det ikke kan undgås å opbevare melken i beboelsesrum, må karrene hvori den opbevares være tildekket. Under ingen omstendighet må melk opbevares i soverum eller rum hvor syke oppholder sig. Ved sykdom blandt besetningen, eller mistanke om smittsom sykdom i husstanden skal alt melkesalg straks stanses, og forholdet meldes helserådets ordfører.

Om priveter og avfallsstoffer.

§ 8. Til ethvert våningshus skal der innrettes et privet som må ligge minst 10 m. fjernet fra eget eller andres våningshus eller matbod. Privet må ikke innredes i våningshus uten etter helserådets spesielle tillatelse. Fra privet må ikke kunne skje tilsig hverken til noget av de nevnte steder eller til oppkomme, brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr, eller vann til annet hus-

22 febr. bruk, og heller ikke til vann som brukes i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler.

Det skal tømmes så ofte at overfylling ikke finner sted, og der skal ved hensiktsmessig strømiddel sørges for at der ikke oppstår stank.

Privetbingen skal være innklædd.

Hvor helserådet finner det påkrevet kan det påby at der istandbringes tette murede beholdere til å oppta urin og ekskrementer fra mennesker og dyr. Ved bygninger og steder hvor der jevnlig samles mange mennesker f. eks. skolelokaler, kirker, bedehus, hoteller o. l. skal der finnes priveter for hvert kjønn, og av sådan størrelse og innredning som helserådet for hvert sted bestemmer. Privetene skal holdes rene, sætet vaskes minst en gang om uken.

§ 9. Forrådnede stoffer og annet illeluktende avfall fra husene må ikke henkastes på tunet, men opbrennes eller samles i en tett, med lokk forsynt søppelkasse, som tømmes når den er $\frac{3}{4}$ full, eller i bing som regelmessig påføres fyll, eller i gjødselkjelleren, eller tømmes i sjøen.

Bingen må hvor plassen tillater det, ikke ligge nærmere allfarvei eller beboelseshus enn 10 m., og der må ikke være avsig til steder hvorfra mat- og drikkevann hentes, eller til beboelseshus, matbod, nabo eller vei.

§ 10. Gjødningsstoffer og andre forrådnede stoffer må ikke gis avløp til veigrøft eller naboeiendom uten eierens tilatelse. Oplag av sådanne stoffer må ikke legges således at der kan skje tilsig derfra til vann som omtalt i § 8.

§ 11. Selvdøde dyr, eller dyr slaktet på grunn av sykdom, må ikke kastes i elv, vannløp eller sjøen, men må opbrennes hvis helserådet krever det, eller nedgraves tilstrekkelig dypt på sted hvorfra der ikke er tilsig til vanntak. For dyr som har lidt av smittsom sykdom, der er undergitt særlig offentlig omsorg, blir de regler å følge som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

Om drikkevann.

§ 12. Brønn, bekker eller lignende, hvorfra tas drikkevann for mennesker og dyr, vann til annet husbruk, eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nydelsesmidler, må på ingen måte forurenses.

Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann som er tatt fra et sted som ligger privet, gjødseloplag eller urinsted nærmere enn 10 m., eller som har tilsig fra sådanne steder.

Der må i brønner eller vanninntaks umiddelbare nærhet ikke foregå vaskning eller skylning av klær eller lignende.

Renvannsbrønnen skal på hensiktsmessig måte være beskyttet mot forurensning av overvann. De skal være muret eller på annen måte være klædd på sidene, forsynt med tett tilstrekkelig overbygg og hengslet lokk. 22 febr.

Bunnen skal være dekket med pukken eller stenheller. Brønnen skal tømmes og renses minst en gang årlig, eller så snart vannet viser sig mindre godt. Brukes en brønn av flere husholdninger, skal der være heis med fast tett bølge. Annet kjerrel må ikke brukes i brønnen.

§ 13. Helserådet kan til enhver tid forby benyttelse av mat og drikkevann fra brønner, vannledninger eller bekker, når vannet formodes å være skadelig eller farlig for mennesker eller dyr, inntil forurensningen er fjernet.

Om sundhetsfarlige bedrifter.

§ 14. Ved anlegg av bedrift som helserådet anser kan volde sanitære ulemper, skal planene forelegges og godkjennes av helserådet forinnan bedriften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art skal være underkastet helserådets tilsyn. Viser det sig at nogen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand enn der nødvendig flyter av bedriftens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg helserådet gir til forebyggelse av den sanitære fare.

Om salg av fødevarer.

§ 15. Til bruk for mennesker må der ikke fallbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten, fordi de inneholder giftige bestanddeler. Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervedet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby at der blir solgt nærings- eller nydelsesmidler som kommer fra eller fallbys på steder hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, opbevarelse eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan fordre sig godtgjort efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare.

Helserådet kan midlertidig forby salg eller annen overdragelse av varer eller av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra, eller selges fra steder hvor der forekommer

22 febr. tilfelle, eller finnes nogen basillebærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbredes med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet.

Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Forskrifter for butikker.

§ 16. Enhver butikk skal holdes ren og være godt utluftet. Vinduene skal kunne åpnes i fornøden utstrekning. Utenfor inngangsdøren skal der være anbragt fotskraper. Gulv og disk skal daglig rengjøres. Tørr feining er forbudt, like så spytting på gulvet. Minst en gang årlig foretas storrengjøring av butikken.

Der skal finnes et tilstrekkelig antall spyttebakker, hvis bunn skal dekket med fuktig sagmugg, torv eller lignende. De skal rengjøres hver dag, og deres innhold brennes. Butikker hvor der selges melk, fløte eller andre matvarer, og rum, hvor melk eller matvarer som skal selges blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes til soverum eller kjøkken.

Disse butikker skal være forsynt med vaskevann, såpe og rent håndklær, og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske sine hender.

Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenheter, så vel i butikken som i tilberedningsrum og lagerrum.

Når det lar sig gjøre skal varene anbringes i vel rengjorte tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med hvitt forheng eller lignende.

Vekt- og måleredskaper som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer, skal være rene når de benyttes.

I melkeutsalg må der ikke drives handel med andre varer som kan forurense melken, eller gi den usmak. Det er selgerne forbudt å pakke inn matvarene i avis-papir eller annet urent papir. Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og annen forurensning.

Tobakksrøking er forbudt i butikken hvor der selges matvarer. Det er forbudt å sitte på disken eller på kasser med matvarer i. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem de selv kjøper. Matvarer må ikke behandles med urene hender.

Opslag herom og om forbud mot tobakksrøking og spytting på gulvet, skal finnes på lett iøinefallende sted i vedkom-

mende butikker. I hver butikk skal dessuten være opslått et 22 febr. særavtrykk av disse bestemmelser.

Om bakerier.

§ 17. Anlegg av bakeri skal anmeldes til helserådet, og må før bedriften begynner være godkjent. I bakerier og rum som står i åpen forbindelse med disse, skal gulv, vegger og tak være i en sådan stand at de lett kan holdes rene.

Hver dag efter endt arbeide må gulvene omhyggelig rengjøres. Vegger og tak vaskes minst hvert fjerdingår, vinduer og dører hver 14de dag.

Under rengjøring må bakverk ikke opbevares i bakeriet.

Bakeriene skal være rummelige og lyse, med vinduer der lett kan åpnes. Hyller og skap holdes fri for støv. Bord og redskaper må holdes ordentlig rene. Tørr feining er forbudt.

Betjeningen skal ha på sig hvit ren lerretsdrakt som ikke må brukes utenfor bakeriet. Tobakk i enhver form er forbudt i arbeidsrummet.

Det må ikke, like så litt som rum der står i åpen forbindelse med dette, benyttes til soverum. Brenslet skal ligge i særskilte kasser og ikke slengt utover gulvet. Ting som ikke kommer bedriften ved, må ikke finnes i arbeidsrummet. Bakerovn skal ha askeskuff som asken faller ned i, og asken tas ut i skuffen. Melsekkene børstes rene før de bringes inn i bakeriet. Der skal i bakeriet være vaskevann, såpe og rent håndklær. Bakeren skal såpevaske sine hender før arbeidet begynner.

§ 18. Optrer smittsom sykdom i nogen husstand der driver handel med fødemidler, og utsalgsstedet er i samme hus som den syke, kan helserådet forby handelsvirksomhet, hvis ikke den syke blir betryggende isolert eller fjernet, og rummene desinfisert.

Om skolelokaler.

§ 19. I skoleværelset skal der, såfremt det lar sig gjøre, innlegges springvann med vask og avløp. Der innrettes drikkefontæne. Den ytterste renslighet må utvises. I ethvert skolelokale skal der for elevene være adgang til å vaske sig. Rene håndklær, såpe og vaskevannsfat skal alltid finnes.

Smittsomme sykdommer.

§ 20. Når en person som lider av tuberkulose i smittsom form forandrer bopel, skal melding om flytning skje til helserådets ordfører av den fra hvem den syke flytter, av enhver der mottar tuberkulose syke i forpleining, og av den syke selv.

22 febr. § 21. Skolebarn som antas å lide av smittsom sykdom hjemsendes av læreren, som da må underrette helserådets ordfører.

§ 22. Når der i en husstand optrer sykdomstilfelle som man kan tro er av smittsom natur, skal husfaren straks dra omsorg for betryggende avsondring, og snarest mulig avgi anmeldelse overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstander som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dager før sykdommens utbrudd. Fødevarer må ikke opbevares i det rum hvor den syke opholder sig.

§ 23. Inntil læge er kommet til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må samkvem mellom det sted hvor sykdommen har optrådt, og andre steder, innskrenkes til det minst mulige. Navnlig må personer som tilhører samme husstand som den syke ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antall mennesker. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til det rum hvor den syke opholder sig.

§ 24. Når læge er kommet til stede, skal han foreløbig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser, og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander, som sykdommens art krever, og omstendighetene tillater. Lægens forskrifter må punktlig etterkommes inntil de tilbakekalles av helserådets ordfører.

§ 25. Barn av husstand hvor smittsom sykdom er opstått, må ikke søke skole før tillatelse er gitt av lægen. Forsåvidt sykdommen optrer i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvor skole holdes, må denne lukkes inntil nærmere ordre.

§ 26. Såsnart meddelelse om de inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning disse trufne forføyninger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de øvrige forføyninger som efter tilfellets art er påkrevet.

§ 27. Gang- og sengklær og andre bruksgjenstander fra personer som har lidt av smittsom sykdom, må ikke overlates andre før de er rensset efter nærmere bestemmelse av helserådets ordfører. Brukte klær og stoppede møbler som er innført utenbygds fra må ikke tas i bruk eller avhendes før de er rengjort efter helserådets anvisning. Utenbygds personer må ikke tas i forpleining, medmindre lægeattest godtgjør at de ikke lider av smittsom sykdom.

§ 28. Huseiere er ansvarlige overfor helserådet for at fraflyttede rum rengjøres ordentlig før nye flytter inn.

§ 29. Ingen næring eller bedrift må foregå på sådan måte 22 febr. at smittsom sykdom derved utbreides.

Bestemmelser om fiskevær etc. under fiskerier.

§ 30. Fiskeavfall, agnskjell o. l. som utbrer stank, og som skal benyttes til guano, må ikke henlegges nærmere våningshus eller rorbod enn 30 m., og ikke nærmere allfarvæi enn 5 m. Dog kan helserådet gi tillatelse til avvikelse fra denne bestemmelse. Annet avfall må bringes utenfor fjæremål.

§ 31. Under fisket skal fiskevær minst en gang hver uke gjøres rent i og omkring rorbodene. Enhver av rorbodenes mannskaper kan ved sin hovedsmann gjøres ansvarlig for undlatelse herav. Fiskehjell må settes så langt fra beboelses- hus som mulig, og ikke nærmere enn 15 m.

§ 32. I rorbodene skal der i alle bebodde rum være ett eller flere slagvinduer som lett kan åpnes og lukkes. Vindus- flaten skal utgjøre minst 1/10 del av gulvflaten. I rorbodene må ikke opholde sig mere enn 1 mann pr. 5,5 kubikkmeter rum. Helserådet kan forby bruken av en rorbod eller et losji- hus, dersom benyttelsen anses sundhetsfarlig, inntil forholdene er rettet på.

§ 33. Efter endt fiske, eller i tilfelle rorboden fraflyttes, har rorbodens eier å sørge for at der gjøres ordentlig rent i og omkring rorboden.

§ 34. På båtlosjier skal der gjøres rent hver dag og vaskes minst to ganger i uken. Der skal forefinnes tilstrekkelig antall spyttebakker, som skal rengjøres hver dag. Spyting på dørken er forbudt.

Skottet mellem motorrum og opholdsrum må være så tett at ekshaustgass ikke trenger igjennem. Det skal påses at intet ligger og råtner under dørken, samt at fartøiet har friskt vann på kjølen.

Notbas eller hovedsmann har å påse at disse regler overholdes.

Almindelige bestemmelser.

§ 35. Undlater nogen innen den av helserådet satte frist å treffe de foranstaltninger som ifølge disse forskrifter, eller ifølge helserådets lovmedholdlig fattede beslutning påhviler ham, kan helserådet la foranstaltningene utføre på hans bekostning.

§ 36. Der skal til enhver tid finnes et tilstrekkelig stort oplag av disse forskrifter til utdeling i alle hjem, forsamlings- lokaler, handelssteder og skoler i herredet.

22 febr. § 37. Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvikelser eller lempninger i disse forskrifter.

§ 38. Det påhviler helserådets medlemmer å påse disse forskrifter overholdt, og i tilfelle overtredelser melde det til helserådets ordfører, som i fornødent fall skal foranledige overtredelsen påtalt etter loven.

§ 39. Overtredelse av foranstående forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lovgivning.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grendahl & Søn boktrykkeri. Oslo.